

A Magyar Írók Szövetségének levele Nagy-
budapest Munkástanácsaihoz !

Kedves Barátaink !

Mi magyar írók csak magyarul tudunk gondolni, magyarul tudunk írni. Sorsunk tehát a magyar néphez van kötve. A magyar munkások, magyar parasztok nélkül nincs és nem lesz magyar irodalom. A Magyar Írók Szövetségének Elnöksége ezért elhatározta, hogy néhány fontos, elsősorban irodalmi, de az egész népet érintő kérdést illetően a levélben lezöngélt az álláspontját, hogy ezzel is szolgálja a kibontakozást.

1./ A magyar irodalom az utóbbi években kialakult nemzeti egységben - csakis a magyar nemzetet szolgálja. Minden olyan Kormányzat, mely a nép érdekeit következetesen képviseli, lelkes, hathatós támogatást kap az irodalomtól, hűségnyilatkozatok és propagandaszövegek nélkül is, sőt csakis ezek nélkül. De minden a néptől idegen, a nemzet érdekeivel ellentétes utat járó kormány-összetételbe kerül az irodalommal, amint azt a Rákóczi - Gerő - Révai fősépolitikai idején is láttuk. A magyar nép szereti írót, mindinkább szívóbe zárta irodalmunkat, nem tud és nem is hajlandó nemzetének elismerni egyetlen olyan kormányzatot sem, amely ellentétbe kerül a nemzeti irodalommal.

Éppen ezért a Magyar Írók Szövetsége komoly aggodalommal látja, hogy jelenlegi kormányzati szervek mind a mai napig nem tudták megtalálni a közös nyelvet nemzeti irodalmunkkal. Irodalmunknak nem adtak lehetőséget arra, hogy függetlenül, szabadon, zavartalan igazmondással szólaljon meg. Lapjaink megjelenését lehetetlenné tették. Ebben és minden más, az irodalmat, kultúrát illető kérdésben olyan hivatali szerveket foglalkoztatnak, amelyek nem alkalmasak és nem méltók arra, hogy ilyen alapvetően fontos kérdésekben intézkedjenek, de ezen felül nagyrészt föltűzöttek is.

Ennél is nagyobb aggodalommal látjuk azonban, hogy egyes vezető funkcióban lévő politikusok alantas módon támadják, régalmazzák a magyar írókat. Az irodalom méltóságával nem egyeztethető össze, hogy olyan utasítási kiróhanásokkal, amiket Marosán Györgytől a legszélesebb nyilvánosság ismételt hallott, vitába szálljon. Kötelességünk azonban arra rámutatni, hogy a közvélemény az ilyen megnyilvánulásokért az egész kormányzatot teszi felelőssé. Kötelességünk az is, hogy a nép a régalmak hatása alatt nem az írókat, hanem a régalmazókat ítéli el. Az Írószövetség elnökségének meggyőződése szerint az ilyen demagógia semmi más célt nem szolgálhat, mint azt, hogy az irodalom és a nép közé ókat verjen, a népet leghűségesebb szövetségeseitől, a nemzeti irodalomtól elidegenítse és ezzel is gyengítse. Nagyon hasznosnak tartanók a kibontakozás érdekében, ha Önök kedves Barátaink ezektől a megnyilvánulásoktól nyilvánosan és fölreérthetetlenül elkülönülnek és azokat megbélyegezzék.

2./ A magyar irodalom nemzeti egysége, a Rákosi - Gerő - Révai féle népellenes politika és kulturpolitika elleni küzdelemben edződött meg és októberi dicsőséges napokban jutott el a beteljesüléshez. Ezért is érzékenyen érint minden magyar író, ha a magyar nép nagy harcát és azzal kapcsolatos legszentebb érzelmeit bárki is megsérti. Ez történt akkor, amikor nagy népmozgalmunkról szólva abban eltulcozzák az ellenforradalmi elemet, elhallgatják az alapvetően haladó forradalmi jellegét, nem csak bennünket, de az egész magyar népet nyugtalanítja ha eltitkolják, vagy lekicsinylik a legszélesebb tömegek, az ifjúság és az írók feltétlen ragaszkodását a szocializmus valódi vívmányaihoz. Bántja és sérti, ha elhallgatják azt a ma fokozottan érvényesre elezántaágunkat, hogy ezeket mind a horthyista, mind a rákosiista restauráció ellen életünk árán is megvédjük. Mi írók büszkék vagyunk és maradunk arra, hogy október 23. eszmei előkészítésében jelentős részünk volt. Ugyanígy szerepet akarunk vállalni a nemzet további haladásában is. Aggodalommal tölt el bennünket, hogy a kormányzati szervek különféle megnyilvánulásaiban - utalunk itt Kádár János beszédeire is - megállapítható a közelmúlt eseményeinek át - meg átértékelése, mégpedig azzal a tendenciával, hogy mind kevesebb említés essek a magas erkölcsi színvonalról, a dicsőséges elemről és mind nagyobb súlyt kapnak az ellenforradalmi megnyilvánulások. Aggályosan tartunk ma minden olyan tevékenységet, mint " FEHÉRKÖNYV " szerkesztése, stb. Magittólásunk szerint ezek ma nem a történelmi igazság megállapítását, hanem ellenkezőleg, annak eltorzítását szolgálják, mert helytelenül előtérbe tolják a csak másodsorban fontos negatív jelenségeket. Ez pedig megerősíti a népben azt az acagyis meglévő aggodalmat, hogy a kormányzat egyes szervei nem állnak október 23. alapján, hanem restaurációra törekcsenek.

A magyar írók a valóságnak ilyen eltorzításához nem nyujtanak segédkezet és kériük Önöket, hogy szintén lépjenek fel ez ellen a gyakorlat ellen.

3./ A Magyar Írók Szövetségének a munka megindítása, a gazdasági élet új a nemzeti sajtóságoknak megfelelő valóban szocialista alapon való újjáéledése tekintetében semmiféle külön, a munkásosztálytól és a parasztságtól eltérő aggodáás nincs, és nem is helyes, hogy legyen.

Az Írószövetség e kérdésekbén feltétlenül csatlakozik a nemzeti haladás erőihez és az egyre izmosodó munkástanácsoknak, a valódi társadalmi helyüket mindinkább elfoglaló szakszervezeteknek és a parasztság remélhetőleg hamarosan felépülő szerveinek tulajdonit döntő szerepet. Különös meleg szeretettel látjuk a munkástanácsok és a munkásság más szerveinek harcát a munkás-önkormányzatért, a munkásság forradalmi jogainak biztosításáért. Álláspontunkat több nyilatkozatban leszögeztük már és ezton is tiltakozunk az ellen, hogy illetéktelen megnyilvánulásokat vagy hamisítványokat zavartkeltő módon az Írószövetségnek tulajdonitsanak. A legnagyobb rokonszenvenvel szeretnénk mielőbb támogatni olyan törekvéseket, amelyeknek célja az,

hogy a nemzet fő erőire támaszkodó, széles nemzeti alapon nyugvó, a függetlenségért, nemzeti szabadságért és szuverénitásért küzdő, a szocializmus vívmányait, a demokráciát mindkétféle restauráció ellen erőlyssen megvédő kormány jöjjön létre. Hisszük hogy a kibontakozás a nép erejére támaszkodva lehetséges és kijelentjük, hogy a magyar irodalom, mint történelmünkben mindig, saját lelkiismeretére hallgatva a népet és csakis a népet szolgálva hozzá fog járulni a mielőbbi felemelkedéshez.

Kedves Barátaink ! Mivel az Írószövetségnek azidőszert semmiféle publikációs lehetősége nincs, kérjük Önöket, hogy a rendelkezésükre álló sajtóban közöljék ezt a levelünket és a benne foglalt gondolatokat minél szélesebb körben propagálják.

Hazafias üdvözléssel

Erdei Sándor

a Magyar Írószövetség főtitkára.

